

Játékos vízi vadászok

Az európai vidra (*Lutra lutra*) a menyétfélék családjába tartozik, és nevével ellentétben Ázsiában és Észak-Afrikában is előfordul a halban gazdag tópartokon, holtágak, folyók és patakok mentén. A szabad természetben azonban ritkán látni, mert a Kárpát-medencében kizárólag éjszakai életet él. Magyarországon 1982 óta fokozottan védett faj.

Fő tápláléka a hal és a kétéltűek, de kagylókat, rovarokat, rákokat, ritkán madarakat is fogyaszt. A kisebb halakat már a vízben, úszás közben megeszi, a nagyobbakat a partra viszi.

A 100-130 centiméter hosszú állatok 6-10 kilogrammot nyomnak, a kifejlett hímek a nőstényeknél nagyobbak, és nehezebbek is. Viszonylag sokáig, 15-20 évig is élhetnek.

Áramvonalas test

Általában magányosan tölti napjait, a párzási időszak és a kölykeit vezető nőstény kivételével. Évente csak egyszer szaporodik, a nőstények nagyon gondosan nevelik egy vagy két kölyküket, 10-13 hónapig kísérgetik, tanítgatják a fiatalokat.

A vidra egész testfelépítése az úszáshoz, vízi életmódhoz alkalmazkodott. Az orra hegyétől a farka végéig áramvonalas, orr- és fülnyílásai zárhatóak, feje lapított, ujjai között úszóhártya feszül. Bundája vörösesbarnás, mellén és hasán világosabb színű, rendkívül sűrű, tömött, víztaszító, kiváló

hőszigetelő. Szüksége is van erre, jelentős zsírréteg ugyanis nem védi a hidegtől.

Árulkodó nyomok

Vackát maga ássa, vagy üresen hagyott róka-, borzvárat foglal el. Szereti a víz fölé hajló fák tövét, a göcsörtös gyökerek közti részeket. Különösen kedveli, ha a kotoréknak a víz alatt is nyílik bejárata. Napjainak nagy részében a vízparton, vackában pihen, máskor pedig vadászik és játszik. Nem alszik téli álmat.

Sokszor jóllakottan, játékból is halászik, ez a tulajdonsága teszi őt a halastavak „rémévé”. Ellensége nemigen akad, leginkább a róka veszélyezteti. A tapasztalatlanabb, nem elég óvatos egyedek gyakran válnak közúti baleset áldozatává, de mérgezés miatt vagy csapdában elhullott állatokról is lehet hallani.

Nagyon szemfülesnek és korán kelőnek kell lenni ahhoz, hogy kicsit beleshessünk ezeknek a kecses mozgású ragadozóknak az életébe. Lakott, zavart területeken nem mutatkoznak, nappal sokszor csak az úszóhártyák lenyomatait találjuk a sáros talajon, vagy a hóban. Ezenkívül jellegzetes nyoma a kiálló tereptárgyakon (köveken, fűcsomón) hagyott zöldes-ragacsos, halpikkelyekkel, szálkákkal teli ürüléke, vagy a lerágott fejű haltetem is. Némi esélyünk van megpillantani szürkületben, teliholdas éjszakán, télen, hóban.

Óriás és törpe

A kevésbé kitartók és későn ébredők állatkertben láthatnak vidrákat. A Budapesti Állatkertben a

Játékos vízi vadászok

Közzétéve itt: magyarmezogazdasag.hu az Agrárhírtől (https://magyarmezogazdasag.hu)

Brazíliában őshonos óriásvidrák (*Pteronura brasiliensis*) is láthatók. A faj legnagyobb példányai akár 30 kilogrammosra, és több mint 2 méteresre is megnőhetnek. Farkuk vége nem hengeresen keskenyedő, hanem lapított, és egymással hangos füttyögő kiáltásokkal (is) kommunikálnak.

Két másik érdekes képviselője is van a vidráknak. A Csendes-óceán északi partvidékén élő tengeri vidra (*Enhydra lutris*) a kemény héjú kagylókat a tengerfenékről felhozott kövekkel töri fel, vagyis eszközt használ. Ugyanez a faj a víz felszínén lebegve, a hátán alszik, és algákkal rögzíti magát, hogy ne sodorják el a hullámok. Ez a legsűrűbb bundájú állat, bőre egy négyzetcentiméteren 150 ezer szőrszál található.

Az ázsiai kiskarmú vidra (*Aonyx cinerea*) a család törpéje, alig egy méteres, súlya 1-5 kilogramm. Az európai vidrával ellentétben 10-12 egyedből álló népes családi csoportokban élnek.

Közvetlen közlelől

Kellemes kirándulás keretében, Belső-Somogyban a Petesalmi vidraparkban (www.stvsz.com) egészen közlelől figyelhetjük meg a titokzatos ragadozókat, köztük több mentett egyed is. Nemcsak a gyermekek, de a felnőttek számára is különös élmény a vidrák pajkos játékának megfigyelése. Európa legértékesebb menyétféle ragadozójának természetes élőlhelyét, annak növény- és állatvilágát pedig tanösvény mutatja be.

Szerző: Povics Noémi, Zalaerdő Zrt.

Közzététel ideje: 2015. 06. 12., péntek, 15:20

A forrás webcíme: <https://magyarmezogazdasag.hu/2015/06/12/jatekos-vizi-vadaszok>